

Predmet C-370/23**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

13. lipnja 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Slovačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

26. travnja 2023.

Žalitelj:

Mesto Rimavská Sobota

Druga stranka u žalbenom postupku:

Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky

[omissis]

[oznaka suda, broj predmeta]

RJEŠENJE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) na raspravi je, povodom tužbe **Mesta Rimavská Sobota** (grad Rimavská Sobota, Slovačka; žalitelj) sa sjedištem [omissis] Rimavská Sobota, [omissis] [adresa, identifikacijski broj], koji je zastupao odvjetnički ured [omissis], [podaci o odvjetniku], protiv **Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky** (Ministarstvo poljoprivrede i ruralnog razvoja Slovačke Republike; druga stranka u žalbenom postupku) sa sjedištem [omissis] [adresa] Bratislava, u postupku povodom nadzora zakonitosti odluke druge stranke u žalbenom postupku [omissis] [broj postupka] od 25. lipnja 2019., prilikom razmatranja žalbe u kasacijskom postupku žalitelja protiv presude Krajskog suda v Banskej Bystrici (Okružni sud u Banskoj Bystrici, Slovačka) [omissis] [broj postupka] od 13. svibnja 2020.,

odlučio:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republiky) **prekida** postupak [*omissis*] [*navođenje pravne osnove u nacionalnom pravu*].
- II. Na temelju članka 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republiky) **upućuje** Sudu Europske unije **sljedeće prethodno pitanje**:

Treba li članak 2. točku (b) Uredbe (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva tumačiti na način da stavljanje drva u promet predstavlja i prodaja uz naknadu neobrađenog ili ogrjevnog drva u smislu Priloga br. 1 toj uredbi, ako se prema ugovoru sječom drva bavi kupac na temelju prodavateljevih smjernica i pod njegovim nadzorom?

Obrazloženje

- 1 Kasacijski sud uputio je Sudu Europske unije zahtjev za prethodnu odluku u pogledu tumačenja članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (u daljnjem tekstu: Uredba).

I.

Spor u glavnom postupku i tijek postupaka pred nacionalnim sudovima

- 2 Odlukom druge stranke u žalbenom postupku [*omissis*] [*broj postupka*] od 25. lipnja 2019. (u daljnjem tekstu: odluka druge stranke u žalbenom postupku) u vezi s odlukom Slovenske lesničko-drevárske inšpekcije (Slovačka šumarska i drvna inspekcija) [*omissis*] [*broj*] od 10. travnja 2019. (u daljnjem tekstu: prvostupanjska odluka) druga stranka u žalbenom postupku izrekla je žalitelju novčanu kaznu u iznosu od 2000 eura u skladu s člankom 17. stavkom 5. točkom (b) Zakona br. 113/2018 Z. z. o uvádzaní dreva a výrobkov z dreva na vnútorný trh a o zmene a doplnení zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (Zakon br. 113/2018 o stavljanju drva i proizvoda od drva na unutarnje tržište te izmjenama i dopunama Zakona br. 280/2017 o dodjeli potpora i bespovratnih sredstava za poljoprivredu i ruralni razvoj te izmjenama i dopunama Zakona br. 292/2014 o sufinanciranju iz europskih strukturnih i investicijskih fondova te izmjenama i dopunama određenih zakona), kako je izmijenjen (u daljnjem tekstu: Zakon o drvu) za počinjenje drugog upravnog prekršaja u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Zakona o drvu koji je žalitelj navodno počinio na način da kao gospodarski subjekt nije primjenjivao sustav dužne pažnje

u skladu s člankom 4. stavcima 1., 2. i 3. Zakona o drvu. Žalitelju su određene i korektivne mjere.

- 3 Druga stranka u žalbenom postupku zaključila je da je žalitelj, kao općina, pravna osoba u smislu članka 1. stavka 1. Zakona br. 369/1990 Zb. o obecnom zriađení (Zakon br. 369/1990 o organizaciji općina) kako je izmijenjen, koja pod uvjetima utvrđenima zakonom samostalno raspolaže vlastitom imovinom i vlastitim prihodima. Stoga nije organizacija koja nije osnovana s ciljem obavljanja gospodarske djelatnosti ili nije mogla obavljati gospodarsku djelatnost.
- 4 Druga stranka u žalbenom postupku složila se s prvostupanjskim tijelom i navela da iz knjigovodstvenih potvrda proizlazi da je žalitelj prodavao drvo za ogrjev fizičkim osobama izravnom prodajom [omissis]. Te knjigovodstvene potvrde odnosile su se na obrasce „dozvola za samostalnu proizvodnju drva” i „L4 43 Dokaz o podrijetlu drva”, u kojima je određena vrsta drva, odnosno drvo za ogrjev te odgovarajući volumen. Druga stranka u postupku smatrala je da, s obzirom na to da je bila riječ o prvoj prodaji drva za ogrjev, nije važno tko je u konačnici posjekao drvo. Prema njezinu mišljenju, u dijelu u kojem se trgovina koju je obavljao žalitelj odnosila na drvo/drvo za ogrjev, za mogućnost kvalifikacije žalitelja kao gospodarskog subjekta nije važno tko sječe drvo koje se na taj način prodaje, kao ni prodaje li se već posječeno drvo ili neposječeno drvo s pravom na kasniju sječu.
- 5 Druga stranka u žalbenom postupku također je navela okolnost da u upravnim aktima postoji i obavijest o javnom nadmetanju za „prodaju neposječenog drva” te kopija ugovora o kupoprodaji [omissis] [broj] koji je žalitelj potpisao [omissis] [datum] s [omissis] [naziv kupca] kupcem, dok je u članku II. stavku 1. navedeno da je predmet ugovora prodavateljeva (žaliteljeva) obveza „da proda drvnu masu”, a u skladu s člankom II. stavkom 2. prodavatelj se obvezao omogućiti kupcu „sječu drva”. Iz daljnjih ugovornih odredbi proizlazi da je nakon sječe drva trebalo doći do „mjerenja drvene mase” u prisutnosti žaliteljevih radnika, odnosno žalitelj je i nakon sječe drva izvršavao daljnje radnje povezane s prodajom drva i njegovim stavljanjem u promet. Pritom je predmet ugovora bilo neobrađeno drvo. I u tom je slučaju druga stranka u žalbenom postupku smatrala da nije važno tko je posjekao drvo ako je predmet prodaje bilo samo drvo. Stoga je, prema njezinu mišljenju, žalitelj imao status gospodarskog subjekta.
- 6 Budući da žalitelj, kao gospodarski subjekt, nije pravilno primjenjivao sustav dužne pažnje, druga stranka u žalbenom postupku utvrdila je da je žalitelj počinio upravni prekršaj u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Zakona o drvu i zbog toga mu je izrekla novčanu kaznu.
- 7 Žalitelj je protiv odluke druge stranke u žalbenom postupku podnio upravnu žalbu u kojoj tvrdi da, s obzirom na to da je prodavao neposječeno drvo zajedno s pravom na sječu, nema status gospodarskog subjekta. Istodobno je iznio stajalište prema kojem nikada nije distribuirao drvo ni proizvode od drva te da ih nije koristio u okviru svoje gospodarske djelatnosti. Žalitelj smatra da stoga nije imao

status gospodarskog subjekta, da se na njega nisu primjenjivale obveze iz članka 4. stavaka 1., 2. i 3. Zakona o drvu te da nije mogao biti kažnjen za neispunjavanje tih obveza. Žalitelj se pritom pozvao na scenarij 10.a Obavijesti Komisije C(2016) od 12. lipnja¹ 2016. koja sadržava takozvane primjere scenarija situacija u kojima se određeno poduzeće/osoba smatra gospodarskim subjektom u skladu s kojim:

„Vlasnik šume Z prodaje poduzeću A pravo na sječu neposječenog drva na zemljištu koje pripada Z radi distribuiranja ili za potrebe djelatnosti poduzeća A.

> Poduzeće A postaje subjekt u trenutku sječe drva radi distribuiranja ili za potrebe vlastite djelatnosti”.

- 8 Presudom [omissis] [broj postupka] od 13. svibnja 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) Krajský súd v Banskej Bystrici (Okružni sud u Banskjoj Bystrici) odbio je žaliteljevu upravnu žalbu. U tom je predmetu Krajský súd v Banskej Bystrici (Okružni sud u Banskjoj Bystrici) prihvatio da je od ključne važnosti to da se utvrdi ima li žalitelj status gospodarskog subjekta koji je u skladu s člankom 4. stavkom 2. dužan primjenjivati sustav dužne pažnje u smislu članka 6. Uredbe. S obzirom na činjenicu da se prodaja u slučajevima koje su utvrdila upravna tijela odnosila na drvo, Krajský súd v Banskej Bystrici (Okružni sud u Banskjoj Bystrici) utvrdio je da s gledišta kvalifikacije žalitelja kao gospodarskog subjekta nije važno prodaje li se to drvo neposječeno (kad je na kupcu da ga posiječe) ili se prodaje tek nakon sječe. U svakom je slučaju riječ o prvom stavljanju drva u promet, odnosno isporuci drva bilo kojim putem i neovisno o primijenjenoj tehnici prodaje, radi distribuiranja ili upotrebe u okviru poslovne djelatnosti. Pritom je predmet prodaje bilo drvo za ogrjev u smislu Priloga br. 1 Uredbi.
- 9 Prema mišljenju Krajskog suda v Banskej Bystrici (Okružni sud u Banskjoj Bystrici), scenarij 10.a iz Obavijesti Komisije C(2016) samo je preporuka i ne može se primjenjivati na području Slovačke Republike u dijelu u kojem ne odgovara odredbama nacionalnog zakonodavstva. U modelu prodaje koji je odabrao žalitelj kupac nema čak ni osnovne dokumente koji omogućuju stvaranje i meritorno pravilnu primjenu sustava dužne pažnje, s obzirom na to da nije upisan kao upravitelj šume u odgovarajućoj evidenciji u skladu sa Zákonom o lesoch (Zakon o šumama). Prenošenje odgovornosti za primjenu sustava dužne pažnje na kupca stoga bi dovelo u pitanje cilj Uredbe i Zakona o šumama. Ako bi žalitelj zapravo prodao pravo na sječu neposječenog drva, kupac bi morao postati upravitelj šume koji bi bio dužan, među ostalim, voditi evidenciju gospodarenja šumama i druge povezane evidencije, što, međutim, nije bio slučaj.
- 10 Žalitelj je protiv pobijane presude podnio žalbu u kasacijskom postupku. Žalitelj smatra da način prodaje neposječenog drva koji je odabrao, pri čemu kupac sječe drvo, ne odgovara pojmu „stavljanja [drva] u promet” u skladu s člankom 2.

¹ Nap. prev.: riječ je o obavijesti Komisije od 12. veljače 2016., C(2016) 755 final.

točkom (b) Uredbe te stoga žalitelj nije imao status „*gospodarskog subjekta*” u skladu s člankom 2. točkom (c) Uredbe. Istodobno, žalitelj je ponovno istaknuo scenarij 10.a Obavijesti Komisije C(2016) koji bi se, prema njegovu mišljenju, trebao primijeniti na njegov slučaj i prema kojem žalitelj ne treba biti kvalificiran kao gospodarski subjekt.

- 11 Istodobno, žalitelj je u više navrata zahtijevao da kasacijski sud prekine postupak povodom žalbe u kasacijskom postupku i uputi Sudu Europske unije prethodno pitanje u pogledu tumačenja članka 2. točke (c) Uredbe, s obzirom na to da je u ovom predmetu riječ upravo o sporu koji se odnosi na tumačenje Uredbe.
- 12 Druga stranka u žalbenom postupku očitovala se u pogledu žaliteljeve žalbe u kasacijskom postupku i načelno potvrdila argumentaciju iz svoje odluke. Istaknula je da subjekti koji su kupovali drvo od žalitelja nisu imali čak ni osnovne dokumente koji bi omogućili stvaranje i primjenu sustava dužne pažnje. Samo žalitelj, kao upravitelj šume (s obzirom na to da nije prenio prava na sječu drva na treću osobu), raspolaže i vodi pojedinačne evidencije koje zahtijeva Zakon č. 326/2005 Z. z. o lesoch (Zakon br. 326/2005 o šumama), kako je izmijenjen (u daljnjem tekstu: Zakon o šumama) i registriran je kao upravitelj šume u skladu s tim zakonom, što mu omogućuje raspolaganje dokumentima potrebnima za primjenu sustava dužne pažnje. Ako bi zapravo došlo do prodaje prava na sječu neposječenog drva, kao što to proizlazi iz žaliteljeve izjave, kupac bi morao postati upravitelj šuma s pravima i obvezama koje su s tim povezane, što nije slučaj u ovom predmetu. Druga stranka u žalbenom postupku zahtijeva da kasacijski sud odbije žaliteljevu žalbu kao neosnovanu.

II.

Pravo Unije

- 13 U skladu s člankom 2. točkama (b) i (c) Uredbe:

(b) „*stavljanje u promet*” znači *prvu isporuku drva odnosno proizvoda od drva na unutarne tržište bilo kojim putem radi distribuiranja ili upotrebe u okviru poslovne djelatnosti, neovisno o primijenjenoj tehnici prodaje, bilo uz naknadu ili besplatno. To također uključuje isporuku sredstvima komunikacije na daljinu, kako je definirano u Direktivi 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošača s obzirom na sklapanje ugovora na daljinu. Opskrba na unutarnjem tržištu proizvodima od drva dobivenima iz drva ili drugim proizvodima od drva, koji su već stavljeni na unutarne tržište, ne predstavlja „stavljanje u promet”;*

(c) „*gospodarski subjekt*” znači *fizičku ili pravnu osob[u] koja stavlja u promet drvo ili proizvode od drva [...].*

- 14 U skladu s člankom 4. stavkom 2. Uredbe: „*Kod stavljanja drva i proizvoda od drva u promet gospodarski subjekti postupaju s dužnom pažnjom. Oni u tu svrhu*

koriste okvir postupaka i mjera, dalje u tekstu ‚sustav dužne pažnje‘, kako je određeno u članku 6.”

- 15 U skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe, „[d]ržave članice utvrđuju pravila o kaznama koje se primjenjuju u slučaju povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu.”

III.

Nacionalno pravo

- 16 U skladu s člankom 1. stavkom 1. točkom (a) Zakona o drvu: „Zakonom [...] se utvrđuju [...] prava i obveze gospodarskog subjekta koji stavlja drvo i proizvode od drva na unutarnje tržište.”

- 17 U skladu s člankom 4. stavcima 1., 2. i 3. Zakona o drvu:

„1. Gospodarski subjekt koji stavlja drvo i proizvode od drva na unutarnje tržište dužan je primjenjivati sustav dužne pažnje; to se ne primjenjuje ako na unutarnje tržište stavlja drvo i proizvode od drva koji podliježu sustavu izdavanja licencija. Sustav dužne pažnje sastavlja se u papirnatom ili elektroničkom obliku prije stavljanja drva i proizvoda od drva na unutarnje tržište.

2. Gospodarski subjekt dužan je primjenjivati i redovito ocjenjivati sustav dužne pažnje, osim ako je riječ o sustavu dužne pažnje koji je uspostavila nadzorna organizacija.

3. Gospodarski subjekt koji stavlja na tržište drvo i proizvode od drva ili grmlje posječeno na području Slovačke Republike i koji je vlasnik, administrator ili upravitelj šume na šumskim područjima, administrator u skladu s posebnim odredbama, osoba ovlaštena za sječu drva ili uklanjanje drvnih zaliha u skladu s posebnim odredbama, osoba ovlaštena za sječu drva i grmlja ili osoba koja stavlja drvo i proizvode od drva na unutarnje tržište dužna je u sustav dužne pažnje uključiti i informacije, dokumente i evidencijske zapise u skladu s posebnim propisima te informaciju o postupku sječe drva, postupanju s drvom i proizvodima od drva, prijevozu i stavljanju drva i proizvoda od drva na unutarnje tržište i povezanim dokumentima.

- 18 U skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (c) Zakona o drvu u verziji koja se primjenjivala do 31. prosinca 2019.:

„Gospodarski subjekt počinio je drugi upravni prekršaj ako [...] ne uvede sustav dužne pažnje ili ne primjenjuje pravilno sustav dužne pažnje i ne ocjenjuje ga u skladu s člankom 4. stavcima 1., 2. i 3. ili stavkom 5. [...].”

- 19 U skladu s člankom 17. stavkom 5. točkom (b) Zakona o drvu u verziji koja se primjenjivala do 31. prosinca 2019.:

„Nadzorno tijelo u slučaju počinjenja drugog upravnog prekršaja u skladu s [...] stavkom 1. točkama (b), (c) ili (d) izriče novčanu kaznu u iznosu od 2000 eura do 10 000 eura [...].”

IV.

Razlozi za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku

- 20 Na temelju upravnih i sudskih akata, kasacijski sud utvrđuje da se spor u ovom predmetu odnosi na mehanizam kazni koji je nacionalni zakonodavac donio na temelju ovlasti dodijeljene člankom 19. stavkom 1. Uredbe. Riječ je o postupku izricanja kazni za povredu obveza koje proizlaze iz članka 4. stavka 2. Uredbe i koje je žalitelj trebao ispuniti s obzirom na svoj status gospodarskog subjekta u smislu članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe. U postupku pred upravnim sudom, kao i u kasacijskom postupku, žalitelj je u biti postavio pitanje može li se način prodaje drva koji je odabrao kvalificirati kao stavljanje drva u promet u smislu članka 2. točke (b) Uredbe te, slijedom toga, je li on stvarno gospodarski subjekt u smislu članka 2. točke (c) Uredbe na kojeg se primjenjuju obveze iz članka 4. stavka 2. Uredbe i s njima povezan mehanizam kazni u skladu s člankom 19. stavkom 1. Uredbe u vezi s člankom 17. stavkom 5. točkom (b) Zakona o drvu.
- 21 Na temelju upravnih i sudskih akata, kasacijski sud utvrdio je da je žalitelj, kao općina, jedinica lokalne samouprave koja je samostalna pravna osoba koja raspolaže svojom imovinom (uključujući drvo). U okviru raspolaganja svojom imovinom žalitelj je odabrao model u kojem je uz naknadu prodavao drvo fizičkim i pravnim osobama. U tom je pogledu postupao na način da je sklapanjem ugovora ili izravno fizičkim i pravnim osobama prodavao drvo/drvenu masu određenog volumena, pri čemu nije sam sjeкао to drvo, nego je sječa drva bila na kupcu (samostalno ili uz pomoć trećih osoba). Iz daljnjih ugovornih odredbi, kao i žaliteljevih tvrdnji koje je iznio u upravnom i sudskom postupku proizlazi da se sječa drva prodanog kupcu odvijala na način da su žalitelji (prodavateljevi) ovlašteni radnici označavali konkretna stabla koje kupci mogu posjeći. Eventualno su označavali područje za sječu drva i sječa se odvijala pod nadzorom prodavateljevih/žaliteljevih radnika.
- 22 Druga stranka u žalbenom postupku smatrala je da način trgovine drvom koji je odabrao žalitelj predstavlja stavljanje drva u promet u smislu članka 2. točke (b) Uredbe te da je žalitelj, kao gospodarski subjekt u smislu članka 2. točke (c) Uredbe, trebao ispuniti obveze koje proizlaze iz članka 4. stavka 2. Uredbe. Druga stranka u žalbenom postupku smatrala je da je u ovom predmetu ključno baš to da žalitelj nije prenio na kupce pravo na sječu drva i upravljanje na određenom području u skladu s nacionalnim pravom, nego je izravno prodavao samo drvenu masu, dok je sječa drva bila na kupcu. Prema mišljenju druge stranke u žalbenom postupku, da je žalitelj prenio na kupce pravo na sječu drva s određenog područja, kupci bi postali upravitelji šuma koji podliježu registraciji u skladu sa Zakonom o šumama (odredbama nacionalnog prava) i samo na temelju tog statusa raspolagali bi opsegom informacija koji je dostatan za primjenu sustava dužne pažnje. Prema

mišljenju druge stranke u žalbenom postupku, ako se prodaje određeni volumen drva, s obzirom na članak 2. točku (b) Uredbe nije važno tko je posjekao drvo, gospodarski subjekt jest subjekt koji je prodao drvenu masu i na taj je način stavio u promet.

- 23 Žalitelj osporava stajalište druge stranke u žalbenom postupku i navodi da se način prodaje drva koji je odabrao u biti temelji na tome da, unatoč navedenom volumenu drva u ugovoru, prodaje pravo na sječu neposječenog drva te stoga ne prodaje već posječeno drvo. Žalitelj se poziva na scenarij 10.a Obavijesti Komisije C(2016) od 12. lipnja² 2016. (točka 7. ovog rješenja) i tvrdi da takav način prodaje znači da on sam ne stavlja drvo u promet u smislu članka 2. točke (b) Uredbe te stoga nema status gospodarskog subjekta u smislu članka 2. točke (c) Uredbe. Taj bi status mogli imati/imaju samo kupci koji su posjekli prodano drvo.
- 24 S obzirom na prethodno navedeno, kasacijski sud smatra da je u ovom predmetu riječ o sporu koji se odnosi na tumačenje prava Unije, konkretno članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe. Kasacijski sud također smatra da je tumačenje pojmova „gospodarski subjekt” ili „stavljanje [drva] u promet” u skladu s člankom 2. točkama (b) i (c) autonomno, neovisno o odredbama nacionalnog prava i pretpostavkama koje su u tom pravu prihvaćene u pogledu toga tko treba imati status gospodarskog subjekta. [omissis] [ponavljanje prethodnog pitanja]
- 25 Prilikom razmatranja ovog predmeta kasacijski sud nije pronašao nijednu odluku Suda Europske unije koja bi se odnosila na postavljena prethodna pitanja ili članak 2. točke (b) i (c) Uredbe, a, prema mišljenju kasacijskog suda, iz sadržaja članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe ne može se izravno odgovoriti na postavljena pitanja. Budući da se sporna pitanja odnose na tumačenje prava Unije, kasacijski sud smatra da je upravo Sud Europske unije nadležan za odgovor na ta pitanja.
- 26 S gledišta tumačenja članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe, kasacijski sud u ovom predmetu osobito ističe funkciju i cilj Uredbe, odnosno borbu protiv nezakonite sječe stabala i stavljanja na unutarnje tržište proizvoda od nezakonito posječenog drva (uvodne izjave 1., 3., 15. i 16. Uredbe). Prema mišljenju kasacijskog suda, u ovom predmetu riječ je upravo o razumnom utvrđivanju granica tumačenja članka 2. točaka (b) i (c) Uredbe na način da, s jedne strane, ciljanim izborom načina trgovine drvom (prodaje drva) ne bi dolazilo do zaobilaženja cilja i smisla Uredbe te obveza koje proizlaze iz sustava dužne pažnje te da, s druge strane, ne dođe do prekomjernog i dvostrukog proširivanja pojma gospodarskog subjekta u trgovinskim odnosima i na subjekte u pogledu kojih to nije nužno s obzirom na cilj Uredbe.

V.

[omissis]

² Vidjeti bilješku 1.

27 [omissis]

28 [omissis]

29 [omissis]

30 Rješenje je prihvatilo vijeće Najvyššeg správnoĝ sůda Slovenskej republiky (Vrhovni upravni sud Slovačke Republike) većinom glasova 3:0.

[omissis] [*prekid postupka, rezultati glasovanja sudskog vijeća, uputa o pravnom lijeku*]

Bratislava, 26. travnja 2023.

[omissis] [*imena sudaca*]

RADNI DOKUMENT